

synden wår mände wälla. I hafwen
det wål hört, at Konung Gustaf sielf-
wer oss följer.

12. Wi bedje dig o Fader, att hör
nu bönen wår, Bewara wål wår Ko-
nung din smorda, Des hela hus wål-
signa, gif lycka at wi får Wårt
werk i ro och glädje fullborda. I haf-
wen det wål hört, ic.

13. War Du des sköld i striden, och
alla männer hans Låt altid dina strids-
ånglar följa; Så kan de säkert stå,
för kulor, spjut och lanck, Och äran
din lär de ei fördölja. I hafwen det
wål hört, ic.

14. Så skal i fridsens hyddor, din
barn med dubbelt lof, Dit namn låf-
säga, tacka och prisa, Des offer skal
upstiga alt til dit himla-hof, Med
Segersånger, Tack-offers Wisor. I
hafwen det wål hört, at Konung Gu-
staf sielfwer oss följer.

Lof och Tacksägelse

Til den store Guden, för Swenska Wapnens
lyckliga framgång och Segrar innewarande år
wid Uttismalm och Partumåki i Finland,
samt stora Flottans Seger öfwer den Ryka utan
för Oland, såsom ock Finska Skärgårds-Flot-
tans Tapperhet i Swensksund emot den fiendes-
liga, som war tredubbelt starkare både til Skepp
och Manskap, hwaribland 5 bleswo totaliter
ruinerade och 20 stycken twungne at stryka
Slagg, sedan de af wår Flotta
blifwit redlöse skutne;

Gemte

Swears och Göthers Fagnad midt uti Striden;

Förestald uti Twänne

W i s o r ,

Den Första:

Swerige kände du din lycka, ic.

Som kan sjungas med sin egen behagliga Melodi.

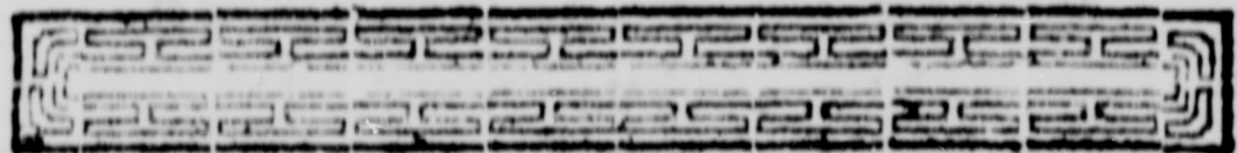
Den Andra:

Tristt up hwar årlig Göthe, ic.

Sjunges som: Petr Peder han drömde en dröm ic.

Drebro, Tryckte hos Joh. P. Lindh, MDCCLXXXIX.

Exemplaret kostar 6 Runst.

Swerge kände du din lycka, Då
du lefde i ro och frid, Kunde
du då intet tycka, Att Gud war dig
mycket blid. Trodde du det skull så
wara, Att så lefwa utan fara, Att du
sådant godt fortient, Och Gud frid
därför förlänt.

2. Du har nu i många åren, Lef-
wat något i sålla dar, Någolunda låft
de sären, Som fienden riswit har, Och
inunder Gustafs spira, Du din ly-
cka har fått fira, Hemtat fredens sålla
frukt, Din handtering ostördt brukt.

3. Har Gud til sin ära wunnit,
För han wisat oss den nåd? Nej jag
tror han snarar' funnit, Att wi mer i
öfwerdåd, Häftwa lefwat mot hans
wilja, Liksom wi oss wille skilja, Från så
god förmyndare, Uck! wi stora syndare.

4. En landsplåga har oss wisat, Att
wi mycken synd begår, I det at Gud
har oss risat, Med de swåra miswärt
är, Att det blifwit liten gröda, Som
ei räckte til vår föda, Utan mången
litit nöd, Utas mycken brist på bröd.

5. Och

5. Och fast wi såg sådant hände,
Gjorde wi dock inter bot, När som
Gud för synden sände, Första lands-
plågan til hot; Därpå strax den andra
sändes, Därmed frid til oro wändes,
När som friget bōrian tog, Fienden
swärdet mot oss drog.

6. Blomman angenäm i luften,
Synden är måst hwar mans ro, Nu
syns klart hurudan frukten, Bliw när
som hon mer får gro; Låt oss då från
stoftet bedja, Att Gud icke må tilståd-
ja, Pesten bli vårt tredie ris, Hjelp
oss Gud til dings namns pris.

7. Konungen är uti striden, Dra-
gen med sin hela här, Til at söka ef-
ter friden, Och med sit utdragna swärd,
Hugga ned den fiendens skara, Som
öfwer alt wil herrar wara, Och så
ofta bland oss strö ut oenighetens frö.

8. Falskhet altid har den arten, Att
hon slår sin egen man, När han intet
uti farten, Sin plan ei fullborda kan.
Uck! om fienden sådant hände, Att hans
falskhet kund' ta ände, Så at Ryssen
med sin Mor, Kunde blifwa lagom stor.

9. Gud war nådig och afwisa, Al-
lan fara från vår Kung, Gif hans
hjerter hjälp och lisa, I sin omsorgs
börja

Börda tung; War hans hielm, hans
stöld och wäria, Skull sig några sam-
manswäria, Farligt för hans dyra lif,
Det i tid i huset gif.

10. Gud war ewigt tack och ära,
För den nåd du wisat har, Dem som
Svenska wapnen bära, Til sit Foster-
lands förswar. Då på Uttismalm wantes
seger, Den dag mången Ryss war se-
ger!, Och för det du stod dem bi I
slaget wid Warfumski.

11. Hertig Carl med hielte-dygden,
Som sit lif så ospark har, För sin Kung
och Fosterbygden, Gud! låt Den til
åldrens dar, Här få lefwa nöjda stun-
der, Niuta äran han med dunder,
Har förwårswat uppå sjö, Första gång
wid Hoglands V.

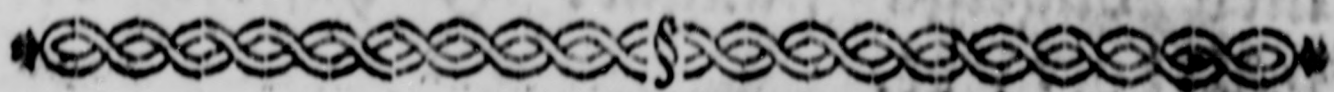
12. Sedan han sin ära öfste, När
han utom Öland war, Fienden möt-
te och försökte, Hans magt minsta och
det har, Wisserligen intet felat, Om
en Amiral har welat, Med sin Divi-
sion gå på, Seger stor det blifwit då.

13. Gud hielp alla til at strida,
Som på Svenska Flottan är, Och
at fienden ej tors bida, När den kom-
mer honom när. Ja, jag önskar Ryss-
ka skotten, Går åt lusten eller bot-
ten,

ten, Eller ock på sida så, At de intet
skada må.

14. Tapperhet på Finska Flottan,
Wiste sig uti Swensksund, När som
fienden tänkte blotta'n Och förstöra uti
grund; Men fem blefwo ruinerad', At
de intet dugde mera, Samt at tjugo strö-
ko flagg, Utaf et så dugtigt plagg.

15. Gud som styrer Riken alla,
Med din stora Allmagts hand, Hielp
oss at wi icke falla, Uti fiendens nät
och band, Gif oss fred den wi mer
wördar Än hwad en blodig seger skör-
dar, At wi därför må prisa dig,
Utaf hjertat innerlig!

Den Andra.

Friskt up hwar ärlig Götthe och låt
oss nu gå på, Si Ryssen börjar
åter oss förfölja; Åh! låt oss wisa nu,
at som Götther wi kan stå Och icke
Swear, Götthers mod fördöla. I haf-
wen det wäl hört, at Konung Gustaf
fläskwer oss följer.

2. Ännu tveägga klingor kan basa
Rysars påls, Och lika såsom fornti-
dens Göther Bortföra dessa årans för-
förare til fjäls, Och dela ut mång hur-
tiga stötar. I hafwen det wäl hört,
at Konung Gustaf sielfwer oss följor.

3. Ja om de skulle trotsa på deras
stora hähr, Så weten at Carolus den
Tolste Wid Narva slagit åtta med en
lag därpå swär, Det än kan ske med
Göther så stälte. I hafwen det wäl
hört, ic.

4. Om tapperhet får råda, hur få-
fäkt fäktar då, Mor Carins förträs-
feliga drängar, Jag gissar at de bort
få gå med ryggar blå Och fara hem
med dugtiga slångar. I hafwen det
wäl hört, ic.

5. Fast desse uti illskan, af det de
redan fått, Har swurit på at de skal
oss laga, Så wet at Göther förr har mot
deras kulor stadt Och de blitt sielfwe
swedda i sin maga. I hafwen det wäl
hört, ic.

6. Ja! de har fädt nu låra, at det
är icke godt, Med Göther til at sturskt
något skämta, En då så har de stän-
digt fått löpa hem med spott, Och bu-
rit up tilräckeliger ranta. I hafwen
det wäl hört, ic.

7. Där-

7. Därföre icke frukta, det höfves
icke oss, Hwi skulle wi för Rysar wa-
ra rådde: Nei om fem komme fram,
och med en af oss wil sloß, Skul wi i
grafwen allihopa bädda. I hafwen det
wäl hört, at Konung Gustaf sielfwer
oss följor.

8. Wi fäktas skal som Göther, och
dö som Swenske Män Om det därän
och på skal komma, Dock förr än som wi
stupar, skal Rysen wist få däng, Och
smaka idel knis knas och mamma. I
hafwen det wäl hört, ic.

9. Wår Konung skal wi följa i lif
också i död, Men Gud bewaran frätt
all olycka; En han får draga bördan,
däröfwer är' wi rörd, För swårighet wi
ser honom trycka. I hafwen det wäl
hört, ic.

10. Wårt Fädersland til fromma,
Prins Carl han redan satt En fruktan
utt Rysars stolta sinne; Han rasade
ur wägen all ohyra han fick fatt, Och
gjorde sig et ewigt Åreminne. I haf-
wen det wäl hört, ic.

11. Men dock nu Kamerater, om wi
wil seger ha', Så låt med bön, hos
Gud oss anhänga, En genom slitig bön
wi wist seger winna ska', Men ofrid
syn-